

N:o 109.

Af Herr **O. F. Pettersson** från Calmar län: *Om indragning af stuteriet på Ottenby kungsgård samt kungsgårdens utarrendering.*

Med anledning af de sympatier, som min motion, under N:o 118 för sistförflutne lagtima riksdag, tillvann sig inom Andra Kammaren, rörande Ottenby kungsgårds på Öland upphörande som stuteri och utarrenderande i författningsenlig ordning, vågar jag ånyo härutinnan framställa nämnda förslag.

Ehuru Stats-Utskottet uti sitt öfver frågan då afgifna betänkande N:o 15 förmäler: då emellertid framställning till Riksdagen rörande stuteriväsendets ändamålsenliga ordnande otvifvelaktigt är att från Kongl. Maj:t förvänta med anledning af 1868 års Riksdags derom gjorda underdåniga anhållan, helst Kongl. Maj:t för ärendets utredning tillsatt särskilda komiterade, hvilka den 17 December 1869 i ärendet afgifvit utlåtande, har Utskottet icke kunnat biträda det nu väckta förslaget. Detta anser jag likväl vara af olikartad beskaffenhet, stuteriernas bättre ordnande, eller som mitt förslag innehåller, om stuteriets upphörande på Ottenby och kungsgårdens utarrenderande. Visserligen säger Utskottet derjemte uti berörda betänkande, att Ottenby stuteri hade en årlig behållning af 23,648 R:dr, men detta var endast en felslagen behållning, som hade sitt ursprung från ofvanberörde komiterades afgifna betänkande öfver stuteriväsendet inom riket. Denna komité hade visserligen gjort en kalkyl öfver samtliga stuterierna inom riket, äfven öfver Ottenby kungsgårds inkomster, och kommit slutligen till det resultat nämnda betänkande i behållning utvisar; men jag ber att få fästa uppmärksamheten derpå, att detta var endast en kalkyl, under förhållande att egendomen och stuteriet sköttes efter komiterades förslag, men ej någon behållning i verklighet.

Ottenby kungsgård, hvilken är upptaxerad till 200,000 R:dr, eger en areal af 2,592 tunnland, deraf 534 tunnland åker, 1,148 tunnland äng och slättermark samt 910 tunnland betesmark, allt af god beskaffenhet, tyckes man med skäl vilja påstå borde kunna utaf afkastningen bestrida de årliga utgifterna för egendomen och stuteriet, utan särskilda årliga uppoffringar af staten; men när man nu utaf dess räkenskaper granskar hvad som af Stuteri-öfverstyrelsen för de 10 sistförflutna åren blifvit årligen utanordnad för Ottenby, nemligen:

För år 1862	R:dr	7,000: —
” ” 1863	”	5,000: —
” ” 1864	”	7,104: 89.
” ” 1865	”	11,000: —
” ” 1866	”	15,700: —
” ” 1867	”	12,730: —
” ” 1868	”	18,500: —
” ” 1869	”	29,250: —
” ” 1870	”	22,000: —
” ” 1871	”	17,282: —

och sammanräknar dessa årliga summor samt egendomens och stuteriets inkomster, uppstå ändock ganska betydliga brister årligen, af hvilka jag endast här vill påpeka de tvänne sistförflutna (nemligen räkenskapsåren), för år 1869 23,121 R:dr 1 öre och för år 1870 19,514 R:dr 64 öre. Häraf synes, hvilka summor som årligen uppoffras af statens medel utan motsvarande nytta eller ändamål. Få lära väl de hästar vara som till remonter antagits, hvilka blifvit vid Ottenby stuteri uppfödda; likaväl torde det vara allmänt känt, att de till arbetshästar äro mindre tjenliga, möjligen endast till ridhästar för enskilda personer. Priset å dessa hästar har också å de vid stuteriet sednare åren hållna auktioner betydligt fallit, hvaremot priset på hästar i allmänhet varit fortfarande ganska högt. Detta tyckes fullkomligt bevisa, att racehästar ej numera äro så begärliga som förr, och således ej uppfylla det ändamål, hvartill de äro afsedda.

Jag vågar med visshet påstå, för händelse att stuteriet ovilkorligen fortfarande skulle ega rum, att personer finnas, hvilka skulle vilja betala arrende för Ottenby egendom och ändå, dock i mindre skala, åtaga sig skyldigheten att tillhandahålla bättre sorters racehästar för hästafvelns befrämjande, utan någon särskild uppoffring af staten. Med stöd af hvad jag här antydt och hänvisande äfven till min vid sistlidne lagtima riksdag i ämnet ingifna motion, får jag vördsamt föreslå, att Riksdagen ville besluta, att stuteriet på Ottenby Kungsgård måtte upphöra, och egendomen i författningsenlig ordning för statens räkning utarrenderas, med vilkor att blifvande arrendatorn tillhandahåller ett visst lämpligt antal bättre sorters racehästar för hästafvelns befrämjande i allmänhet.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1872.

O. F. Pettersson,
från Calmar län.